

De GESCHIEDENIS van de WERELD

TEKST VAN J. SCHOONJANS

GEILLUSTREERD DOOR F. FUNCKEN

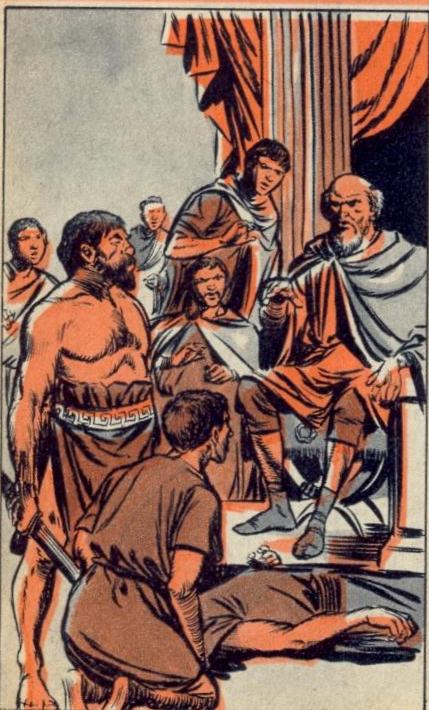
DE STRIJD OM DE MACHT

HET begin van de Romeinse geschiedenis is voor onze begrippen zeer ruw. Het komt ons een beetje vreemd voor dat het grote Romeinse rijk, dat toch een hoge graad van beschaving had, zulk een brutale en ruwe wordingsperiode kende. Het was een echte heksenketel waarin het giste en kookte. Het leven van een mens had niet veel waarde. Liefde voor hun evennaaste of medelijden schenen de Romeinen in die tijd niet te kennen...

1. - TWEE CONSULS

DE revolutie van het jaar 509 voor J.-Chr. had de koning van de troon geworpen en de republiek uitgeroepen. Aan het hoofd van deze republiek stonden twee consuls die door het volk, of beter door de volksvertegenwoordigers, werden gekozen. Hun mandaat duurde slechts één jaar. De consuls waren bevelhebbers van het leger, presidenten van de Kamer en spraken recht. Zij werden steeds vooraf gegaan door twaalf lictoren. De eerste consuls waren Brutus en Collatinus. Deze laatste werd vervangen door Valerius Publicola.

2. - BRUTUS BLIJFT ONBEWOGEN

DE republiek was nauwelijks geboren of er werd reeds een samenzwering ontdekt. Jonge patriciërs trachtten koning Tarquinius weer op de troon te zetten. Bij deze samenzweerders waren de twee zonen van consul Brutus betrokken. Zij werden voor het gerecht gebracht en Brutus veroordeelde hen tot de doodstraf. De oudste werd onmiddellijk onthoofd en Brutus beval ook de onthoofding van de jongste. De tweede consul kon het niet aanzien en de senatoren mompelden dat het onmenselijk was. De beul wachtte... Brutus echter bewoog niet. Het heil van de republiek ging voor alles. Het hoofd van de jonge opstandeling rolde in het zand.

3. - HORATIUS, DE EENOOG

HET gevaar was nog niet geweken, want de koning van Etrurië overviel Rome met zijn krijgers. De Romeinen moesten wijken, maar zij verdedigden zich dapper. Tussen de helden was er een zekere Horatius Cocles, bijgenaamd de Eenoog, die helemaal alleen de brug van de Tiber verdedigde tegen heel het leger van de Etruriërs. Neen, bewezen is dit wapenfeit niet. Misschien is het slechts een legende...

4. - MUCIUS SCEVOLA

MEN vertelt ook over een andere held, Mucius Scevola geheten, die besloot de koning van Etrurië, Porsenna, te doden om zijn vaderland te redden. Hij kon doordringen tot in het kamp. Maar de man had Porsenna nooit gezien en toen hij een rijk gekleed krijger ontwaarde, stak hij deze zonder aarzelen neer. Het was slechts de sekretaris van de koning. Mucius Scevola werd aangehouden. Hij stak zijn hand in het vuur en liet ze zonder verpinken verbranden. «Ik verbrand mijn hand, zo zei hij, om ze te straffen voor de vergissing die ze beging. Maar anderen hebben gezworen dat zij u zullen doden!». Porsenna lachte niet...

5. - CLELIA

NIET alleen de mannen waren dapper. Er is de geschiedenis van de jonge Clelia, die als gijzelaar werd gevangen gehouden in het kamp van de Etrusken. Zij slaagde er in een paard te bemachtigen en galoppeerde naar de Tiber. Ze sprong er in met haar paard en bereikte onder een regen van pijlen de andere oever. Zij kwam te Rome toe en... de stad werd gered? Neen, helemaal niet! Er verliepen vele jaren vooraleer de Etrusken (of Etruriërs) verdreven werden!